

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4769/2018
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Божицара Вујичића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Рајић Илић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6188/16 од 28.03.2018. године, у седници од 27.06.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6188/16 од 28.03.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6188/16 од 28.03.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8247/2016 од 28.04.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се поништи одлука Комисије за стамбена питања градоначелника Града Београда од 25.05.2009. године и решење градоначелника Града Београда од 14.07.2009. године као незаконите, што би тужени био обавезан да призна и трпи. Ставом другим изреке, тужила је обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 40.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6188/16 од 28.03.2018. године године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од

општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Сентенце Врховног суда Србије, које су уз ревизију достављене као образложење потребе за уједначавањем судске праксе, не односе се на идентичан чињенични и правни основ као побијана пресуда. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби од 31.07.2009. године, вредност предмета спора означена је на 501.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић